

Sygn. akt VIII U 1085/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 stycznia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Łazowska
Protokolant:	Kamila Niemczyk

po rozpoznaniu w dniu 11 stycznia 2017 r. w Gliwicach

sprawy J. W. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury pomostowej

na skutek odwołania J. W. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 5 kwietnia 2016 r. **nr** (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do emerytury pomostowej poczynając od 1 lutego 2016 r.,
- zasądza od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSO Grażyna Łazowska

Sygn. akt VIIIU 1085/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5 kwietnia 2016r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu J. W. (1) (Włoch) prawa do emerytury pomostowej na podstawie:

- art.4 ustawy o emeryturach pomostowych, gdyż ubezpieczony po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art.3 ust.1 i 3 ustawy,
- art.4 w związku z art.49 w/w ustawy, ponieważ na dzień wejścia w życie ustawy, to jest 1 stycznia 2009r. ubezpieczony nie udokumentował wymaganych 15 lat pracy

w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art.3 ust. 1 i 3 ustawy, to jest wymienionych w załączniku 1 lub 2 tejże ustawy.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji domagał się jej zmiany przez przyznanie prawa do emerytury pomostowej. Ubezpieczony wniósł także o zasądzenie od organu rentowego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska ubezpieczony podniósł, iż wbrew temu, co twierdzi organ rentowy posiada co najmniej 15 letni okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, gdy pracę taką wykonywał przed wejściem w życie ustawy o emeryturach pomostowych przez ponad 15 lat. Natomiast po dniu wejścia w życie w/w ustawy ubezpieczony nadal wykonywał pracę o szczególnym charakterze jako chirurg w oddziale zabiegowym i bloku operacyjnym.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji. W piśmie procesowym z dnia 17 sierpnia 2016r. organ rentowy wskazał, iż do pracy w warunkach szczególnych – zgodnie z art.4 ustawy o emeryturach pomostowych – uwzględnił ubezpieczonemu następujące okresy pracy: od dnia 20 października 1980r. do dnia 19 maja 1985r., od dnia 1 kwietnia 1990r. do dnia 4 września 1991r. oraz od dnia 10 września 1991r. do dnia 31 grudnia 2008r., to jest łącznie 22 lata, 8 miesięcy i 27 dni. Jednocześnie organ rentowy dodał, iż do takiej pracy nie zaliczył okresu zatrudnienia ubezpieczonego w Szpitalu Miejskim w Z. od dnia 20 maja 1985r. do dnia 31 marca 1990r., ponieważ świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 9 grudnia 2015r. nie zawiera charakteru wykonywanej pracy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony J. W. (1) urodził się w dniu (...), legitymuje się co najmniej 25 - letnim okresem składkowym i nieskładkowym. W dniu 31 grudnia 2013r. rozwiązał stosunek pracy z (...) Publicznym Szpitalem (...) w K. (zatrudnienie od dnia 22 listopada 2011r. do dnia 31 grudnia 2011r.).

W dniu 17 lutego 2016r. złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury pomostowej, w rozpoznaniu którego organ rentowy w dniu 5 kwietnia 2016r. wydał decyzję zaskarżoną.

Ubezpieczony w 1980r. ukończył (...) Akademię Medyczną w K. i uzyskał w dniu 28 września 1980r. tytuł lekarza. Następnie w 1984r. uzyskał pierwszy stopień specjalizacji z zakresu chirurgii, w 1988r. - tytuł specjalisty chirurgii onkologicznej, w 1994r. – stopień naukowy doktora nauk medycznych, a w dniu 17 września 2008r. stopień naukowy doktora habilitowanego nauk medycznych.

Ubezpieczony był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w Centrum Onkologii – Instytucie im. (...) Oddział w G.:

- od dnia 20 października 1980r. do dnia 19 maja 1985r. na stanowiskach kolejno: lekarza stażysty i młodszego asystenta,

- od dnia 1 kwietnia 1990r. do dnia 21 listopada 2011r. kolejno na stanowiskach: od dnia 1 kwietnia 1990r. do dnia 31 maja 1991r. – starszego asystenta, od dnia 1 czerwca 1991r. do dnia 31 marca 1994r. – starszego specjalisty oraz od dnia 1 kwietnia 1994r. do dnia 21 listopada 2011r. – adiunkta naukowo – badawczego (świadectwa pracy z 1985r. i z dnia 28 września 2012r., akta ZUS).

Centrum Onkologii – Instytut im. (...) Oddział w G. sporządził dla ubezpieczonego w dniu 11 marca 2016r. zaświadczenie, że ubezpieczony w okresach od dnia 20 października 1980r. do dnia 19 maja 1985r. oraz od dnia 1 kwietnia 1990r. do dnia 31 grudnia 2008r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracował

na stanowiskach: lekarza stażysty, młodszego asystenta, asystenta, starszego asystenta, starszego specjalisty, adiunkta naukowo – badawczego w Klinice (...)

i Rekonstrukcyjnej; wykonywał pracę lekarza, wymienioną w wykazie A dziale XII –

„w służbie zdrowia i opiece społecznej”, poz.2a - prace w zespołach operacyjnych dyscyplin zabiegowych, punkt 1-lekarz (operujący, asystujący do operacji), stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia

12 lipca 1983r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach

lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu zdrowia i opieki społecznej.

Okresy te organ rentowy zaliczył do pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W piśmie z dnia 21 września 2016r. przedłożonym do w toku niniejszego postępowania Centrum Onkologii – Instytut im. (...) Oddział

w G. stwierdziło, iż ubezpieczony od dnia 1 stycznia 2009r. nie wykonywał pracy

o szczególnym charakterze w rozumieniu ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych.

Centrum Onkologii – Instytut im. (...) Oddział w G. jest jednym z trzech ośrodków referencyjnych obsługujących najtrudniejsze w kraju przypadki wymagające leczenia onkologicznego, w tym chirurgicznego. W 2009r. ubezpieczony zajmował stanowisko adiunkta i kierownika zespołu narządowego nowotworów endogennych. Trafiały do niego przypadki nowotworów tarczycy u dzieci jak i u osób dorosłych. Ubezpieczony jest specjalistą w zakresie leczenia tych chorób, rozwinął sposób leczenia dziedzicznych nowotworów tarczycy. We wzmiankowanym powyżej okresie był jednym z dwóch lekarzy w Polsce, którzy operowali dzieci z rakiem tarczycy. Praca ubezpieczonego była zorganizowana w ten sposób, że planowo przez cztery dni w tygodniu ubezpieczony wykonywał operacje lub przy nich asystował, a jeden dzień w tygodniu odbywały się konsultacje w zespole nowotworów endokrynych. Operacje były wykonywane na bloku operacyjnym, który jest odrębną jednostką organizacyjną od Kliniki (...). Jest on wyposażony w sześć sal operacyjnych i na każdej takiej sali odbywa się dziennie od dwóch do czterech operacji. Łącznie na bloku operacyjnym rocznie jest wykonywanych od dwóch do trzech tysięcy operacji przez około 20 zatrudnionych chirurgów. Planowane operacje wykonywane są przez tydzień roboczy, a oprócz tego wykonywane są zabiegi w trybie pilnym. Ubezpieczony pracował codziennie w godzinach od 8.00 do 15.30 i w tym czasie zwykle przebywał na sali operacyjnej. Jako, że był bardzo doświadczonym chirurgiem, to na sali operacyjnej zajmował się uczeniem nowych chirurgów, był wzywany do najpoważniejszych zabiegów, pilnych zabiegów i do przypadków, gdy pozostali operatorzy nie potrafili sobie poradzić. W trakcie takiej operacji zawsze może dojść

do nieoczekiwanych powikłań. Niekiedy dopiero po otwarciu powłok jest możliwe podjęcie decyzji o kontynuacji zabiegu. Część zabiegów jest bardzo skomplikowana technicznie i stanowi zagrożenie dla życia pacjenta, grozi powikłaniami. Nadto występują przypadki nagłe na innych oddziałach, które wymagają natychmiastowej interwencji chirurgicznej.

W dniu przeznaczonym na konsultacje ubezpieczony pracował w zespole konsultacyjnym,

w skład którego wchodziło pięciu lekarzy – przez cały dzień prowadzone były konsylia, czyli ustalano sposób i rodzaj leczenia. Odbywały się też konsylia doraźne, które wymagały podjęcia natychmiastowej decyzji z udziałem chirurga. Zdarzało się, że w dniu przeznaczonym na konsultacje ubezpieczony był także wzywany do skomplikowanych zabiegów – wtedy operował pięć dni w tygodniu.

Ubezpieczony zasadniczo taką samą pracę jak opisana powyżej wykonywał również we wcześniejszym okresie zatrudnienia w Instytucie (...), którą organ rentowy zaliczył do pracy w warunkach szczególnych zgodnie z art.4 ustawy o emeryturach pomostowych i w związku z art.32 i 33 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Pracę naukową ubezpieczony wykonywał poza godzinami pracy w Instytucie.

Razem z ubezpieczonym pracowali w tym czasie J. F. w latach 1980 – 2011 w klinice radioterapii, A. C. w 2009r. – na stanowisku starszego asystenta chirurgii onkologicznej oraz J. W. (2) w latach 1983 – 2011, przy czym w 2009r. na stanowisku adiunkta i następnie kierownika bloku operacyjnego.

W okresie od dnia 20 maja 1985r. do dnia 31 marca 1990r. ubezpieczony był zatrudniony w Górniczym Zespole (...) w Z. – Szpitalu (...)

na stanowisku specjalisty chirurga – st. asystenta.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji akt organu rentowego, akt osobowych ubezpieczonego, zeznań świadków J. F., A. C., J. W. (2), a także zeznań ubezpieczonego (protokół elektroniczny z rozpraw z dnia: 30.11.2016r. czas 00:05:39 – 00:34:33, z dnia 11.01.2017r. czas 00:03:55 – 01:04:59).

Odnośnie rodzaju rzeczywiście wykonywanej pracy przez ubezpieczonego Sąd dał wiarę zeznaniom słuchanych w sprawie świadków oraz ubezpieczonego, gdyż były one rzeczowe, szczegółowe, logiczne, zasadniczo zgodne ze sobą. Świadkowie pracowali razem z ubezpieczonym w spornych okresach jego zatrudnienia i stąd niewątpliwie posiadają szczegółową wiedzę na temat miejsca i charakteru wykonywanej przez niego pracy. Nadto zeznania te znajdują potwierdzenie w powołanej w sprawie dokumentacji, zwłaszcza w dokumentacji zawartej w aktach osobowych ubezpieczonego dotyczących jego zatrudnienia w Instytucie (...).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego J. W. (1) zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (t.j. Dz.U. z 2015r., poz. 965 ze zm.) zwanej dalej ustawą, prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6) po dniu 31 grudnia 2008r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Po myśli art. 3 ust. 1 prace w szczególnych warunkach to prace związane z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwałe uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku; wykaz prac w szczególnych warunkach określa załącznik nr 1 do ustawy.

Zgodnie z ust. 3 tego przepisu prace o szczególnym charakterze to prace wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanego z procesem starzenia się; wykaz prac o szczególnym charakterze określa załącznik nr 2 do ustawy.

Za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach uważa się pracowników wykonujących po dniu wejścia w życie ustawy, w pełnym wymiarze czasu pracy, prace, o których mowa w ust. 1 (ust.4). Za pracowników wykonujących prace

o szczególnym charakterze uważa się pracowników wykonujących po dniu wejścia w życie ustawy, w pełnym wymiarze czasu pracy, prace, o których mowa w ust. 3 (ust. 5). Za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze uważa się również osoby wykonujące przed dniem wejścia w życie ustawy prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (ust.7).

Zgodnie treścią art. 49 ustawy prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

1) po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;

2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;

3) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Dla uzyskania prawa do emerytury pomostowej koniecznym jest łączne spełnienie wymienionych powyżej warunków, gdyż brak spełnienia któregośkolwiek z nich uniemożliwia przyznanie prawa do świadczenia.

Okolicznością bezsporną w sprawie było, iż ubezpieczony J. W. (1) urodził się

po dniu 31 grudnia 1948r., ukończył wiek 60 lat, legitymuje się 25 - letnim okresem składkowym i nieskładkowym i nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy. Bezspornym jest również, iż ubezpieczony udowodnił 15 letni okres pracy w warunkach szczególnych

o jakiej mowa w art.4 pkt 2 ustawy w związku z art.32 i 33 ustawy

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2015r., poz.748 ze zm.), w tym niektóre okresy takiej pracy przypadają przed dniem 1 stycznia 1999r.

W rozpoznawanej sprawie kwestia sporna sprowadzała się do ustalenia, czy ubezpieczony po dniu 31 grudnia 2008r. wykonywał pracę o szczególnym charakterze wymienioną w punkcie 24 załącznika nr 2 do w/w ustawy, gdyż pozytywne ustalenie takiej okoliczności pozwalałoby na przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej na podstawie cytowanego powyżej art.4 ustawy bądź, czy ubezpieczony posiada co najmniej 15 lat takiej pracy przypadających przed dniem 1 stycznia 2009r., to jest przed wejściem w życie ustawy o emeryturach pomostowych, co uzasadniałoby przyznanie mu prawa do świadczenia na podstawie art.49 w związku z art.4 ustawy, nawet gdyby ubezpieczony nie wykazał pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy po dniu 31 grudnia 2008r.

W punkcie 24 załącznika nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych zawierającego katalog prac o szczególnym charakterze wymieniono: „ prace personelu medycznego w zespołach operacyjnych dyscyplin zabiegowych i anestezjologii w warunkach ostrego dyżuru ”.

Ustawodawca nie sprecyzował w żadnym przepisie co oznacza pojęcie pracy

„ w warunkach ostrego dyżuru ”.

W judykaturze ukształtowało się stanowisko, że jest to praca związana z koniecznością podejmowania nagłych decyzji związanych z ratowaniem życia pacjentów, wymagająca pozostawania w gotowości do podejmowania takich decyzji. Wojewódzki Sąd Administracyjny w R. w wyroku z dnia 7 września 2011r. ((...) SA/RZ 414/11) wskazał, iż pojęcie „ w warunkach ostrego dyżuru ” oznacza nieuchronność wystąpienia zdarzenia, które powoduje konieczność udzielania świadczeń zdrowotnych w trybie nagłym, ze wskazań życiowych. Do prac w warunkach ostrego dyżuru należą prace polegające na udzielaniu świadczeń zdrowotnych w trybie nagłym ze wskazań życiowych, a także inne prace, które są wykonywane w ramach czasu pracy, kiedy istnieje duże prawdopodobieństwo wystąpienia zdarzenia, skutkującego koniecznością podjęcia działań w trybie nagłym. Podobne stanowisko zajął Sąd Apelacyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 10 listopada 2015r. (III AUa 452/15) dodatkowo podnosząc, iż udzielanie świadczeń zdrowotnych – planowanych, nie wyklucza pracy o szczególnym charakterze.

W ocenie Sądu samo wykonywanie zabiegów planowanych i pilnych jest pracą w warunkach ostrego dyżuru, bo w trakcie takiego zabiegu, operacji sytuacja może się w każdym momencie zmienić, może dojść do nieoczekiwanych powikłań i lekarz operujący czy asystujący musi być gotowy na podjęcie koniecznych decyzji ratujących życie pacjenta.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt rozpoznania niniejszej sprawy Sąd uznał, iż okres zatrudnienia ubezpieczonego w Centrum Onkologii - Instytucie im. (...) Oddział w G. przypadający po dniu 31 grudnia 2008r. co do zasady jest okresem pracy wykonywanej „ w warunkach ostrego dyżuru ”, gdy - jak wykazało postępowanie dowodowe - ubezpieczony uczestniczył wówczas w operacjach jako lekarz operujący lub asystujący.

Dla zaliczenia takiej pracy na prawo do emerytury pomostowej istotnym jest także, aby wykonywana ona była w pełnym wymiarze czasu pracy. Zgodnie bowiem z art.3 ust.5 ustawy za pracowników wykonujących prace o szczególnym charakterze uważa się pracowników wykonujących po dniu wejścia w życie ustawy, w pełnym wymiarze czasu pracy, prace, o których mowa w ust.3.

W orzecznictwie przyjmuje się, że bez znaczenia jest, czy w ramach pełnego wymiaru czasu osoba należąca do personelu medycznego (m.in. lekarz) będzie wykonywała wyłącznie prace w zespołach operacyjnych dyscyplin zabiegowych i anestezjologii w warunkach ostrego dyżuru, czy też oprócz wykonywania tego rodzaju pracy pracodawca powierzy jej wykonywanie innych czynności. Za pracownika wykonującego pracę o szczególnym charakterze należy uznać już takiego pracownika, którego znaczna część czynności wykonywanych w ramach zakresu obowiązków wiąże się ze szczególnym charakterem. Wykonywanie nawet tylko w ramach części obowiązków takich czynności niesie bowiem ze sobą niebezpieczeństwo związane z obniżoną sprawnością psychofizyczną (tak Wojewódzki Sąd Administracyjny w O. w wyroku z dnia 17 maja 2012r. (...) SA/OI 247/12).

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wykazał w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości, iż ubezpieczony po 2008r. pracą o szczególnym charakterze wykonywał w pełnym wymiarze czasu pracy w rozumieniu powołanego wcześniej art.3 ust.5 ustawy. Ubezpieczony wykonywał pracę codziennie od godziny 8.00 do 15.30, w tym przez zdecydowaną większość czasu pracy, bo przez cztery dni w tygodniu uczestniczył w operacjach. Przyjęciu, iż ubezpieczony wykonywał pracę o szczególnym charakterze w pełnym wymiarze czasu pracy nie przeszkadza fakt, iż raz w tygodniu brał udział w zespołach konsultujących zwłaszcza, że zdarzało się, że również w tych dniach przeznaczonych na konsultacje był wzywany do skomplikowanych zabiegów i wtedy operował pięć dni w tygodniu.

Skoro ubezpieczony po dniu 31 grudnia 2008r. wykonywał pracę o szczególnym charakterze w rozumieniu w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3, to tym samym spełnił wszystkie konieczne warunki do przyznania emerytury pomostowej na podstawie art.4 ustawy.

Na marginesie sprawy wypada dodać, iż postępowanie przeprowadzone w sprawie wykazało, iż ubezpieczony również przed 2009r. i to przez okres co najmniej 15 lat (dotyczy to okresu uznanego przez organ rentowy za pracę w warunkach szczególnych) wykonywał generalnie taką samą pracę co w okresie przypadającym po dniu 31 grudnia 2008r. Tym samym spełnił również warunki prawa do emerytury pomostowej z art.4

w związku z art.49 ustawy.

Bez znaczenia dla rozpoznania sprawy pozostaje fakt, że ubezpieczony nie przedłożył w organie rentowym za okres sporny zaświadczenia o pracy w szczególnych warunkach czy o szczególnym charakterze. Fakt wykonywania takiej pracy został wykazany w postępowaniu sądowym za pomocą innych dowodów. W postępowaniu odwoławczym przed Sądem nie obowiązują bowiem ograniczenia dowodowe jakie występują w postępowaniu o świadczenia emerytalno-rentowe przed organem rentowym, a Sąd może ustalić okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość jak: okresy zatrudnienia, w tym wykonywanie pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze, za pomocą wszelkich środków dowodowych, przewidzianych w kodeksie postępowania cywilnego (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 10.03.1984r. III UZP 6/84, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21.09.1984r. III UZP 48/84, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 07.12.2006r., I UK 179/06, LEX nr 342283, które dotyczą ustalania pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu ustawy o emeryturach i rentach z FUS i w drodze analogii mogą mieć zastosowanie do ustalenia okresów pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze dla potrzeb ustalania prawa do emerytur pomostowych).

W konsekwencji powyższego Sąd kierując się uregulowaniami prawnymi powołanymi na wstępie rozważań, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w pkt 1 wyroku zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury pomostowej poczynając od dnia 1 lutego 2016r., czyli od miesiąca zgłoszenia wniosku o świadczenie, zgodnie z art.15 i art.26 ustawy i w związku z art.129 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł w pkt 2 wyroku na podstawie art.98 k.p.c. w związku z art.99 k.p.c. i k.p.c. i w związku z §9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r., poz.1804).

(-) SSO Grażyna Łazowska